

कायी० । कदम्बकदम्बकैः कदम्बसमुदायैः स्वतुल्यक-
दम्बशब्दाभ्यान् नीपान् महाकदम्बान् दृष्ट्वा कण्ट-
कितेर्जातपुलकैरित्युत्प्रेक्षा । [लयायाम् राजनि० ।
कदम्बी स्त्री कद-करणे अत्वच् गौरा० डीप् । देवदाली-
कदर पु० कं जलं दृष्टाति द-अच् । १ श्वेतखदिरे तस्य सेव-
नात् सुखस्थितस्येष्टाया संहरूपजलस्य दारणात्
“कदरो विशदोवर्णो मुखरोगकफास्त्रजित्” इति
भावप्र० तद्गुणमध्ये सुखकफनाशित्वोक्तैस्तथात्वम् ।
२ पायसभेदे (खेडापायस) न० शब्दमाला । तस्य
अन्नादियोगात् दुग्धान्तर्गतजलदारणात् तथात्वम् । कदः
विह्वलकारिका अरा अस्व । ३ कृकचे (करात) मेदि० सुशु-
तोक्ते षष्ठ्यद्वारो भेदे स च रोगः “समासेन चत्वारिंशत्
सुष्ठुरोगा भवन्तीत्युद्दिश्य” “कदरम् अजगत्त्रिक इत्यादि-
ना विभज्य “शर्करोन्मथिते पादे लते वा कण्टकादिभिः।
भेदोरक्तातुगैश्चैव दोषैर्वैधाद्यापि वा । कोलमात्रः सर-
कलावो जायते कदरस्तु सः” ललितः (पाण्डुराहुडा)
तत्र विभागे कदरमित्युक्तेर्न पुं सकताप्यस्य ।

कदर्थं पु० कुत्सितोऽर्थः कोः कद । कुत्सितपदार्थे । ततः त-
त्करोतीति” णिच् । कदर्थयति कुत्सितमर्थं करोती-
त्यर्थः । ततः क्त कदर्थितः । कुत्सितार्थीकृते । “अष्ट-
भूषणकदर्थितमाल्यः” भाषः । ल्युट् । कदर्थनम् कुत्सि-
तायकरणे । युच् । कदर्थना तत्रैव स्त्री । अकदर्थं कदर्थं
करोति चि कदर्थीक-क्त । कदर्थीकृत अभूतकदर्थं कदर्थ-
तया कृते ति० । “केशैः कदर्थीकृतवीर्यसारः” किरा० ।
कदर्थ्य ति० कृत्स्नितोऽर्थः स्वामी कुगतिः कोः कद । सति
विभजे । अदातरि, चुद्रे । “आत्मानं धर्मकृतञ्च पुत्रदारांश्च
पातयन् । यो लोभात् सञ्चिनोत्पार्थान् स कदर्थ्य इति
फ्रतः” इत्युक्तलये २ अर्थसञ्चयकारके च । “दोषितस्य कद-
र्थस्य बहुस्य निगडस्य च” “आत्मैयस्य कदर्थस्य वदान्यस्य
च बार्हुर्षेः” मनुः “उवाच न मे जनपदे कदर्थ्यो न म-
द्यपो नानाङ्गितानिर्ना विद्वान् न स्त्री” का० उ० ।

कदल पु० कद-दृषा० कदल् । १ रम्भाद्वे मेदि० । २ घृष्टौ
(चाकुलिया) ३ डिम्बिकायाम् (डिमि) शाल्मलिद्वये च
स्त्री मेदि० । अजादेराकृतिगणत्वात् टाप् ।

कदली स्त्री काय जलाय दल्यते तगादौ जलबाहुल्यात् गौरा०
डीप् । १ रम्भाद्वे, अमरः । कदली गुणादि भावप्र०
उक्ता यथा । “कदली वारणा मोचाम्बुसारांशुम-
नोफला । मोचाफलं खादु योतं विष्टम्भ कफनुद-

गुरु । स्निग्धं पित्तास्रहृद् दाहकतजयसमीरजित् ।
पक्वं खादु हिमं पाके खादु दृष्यञ्च दृष्टञ्चम् । कुतलया
नेत्रगदहृन्नेहम्” रुचिसंघत् । भाण्डिकमूर्त्यावृत्त-
सम्पकाद्या भेदाः कदल्यानहवोऽपि सन्ति । उक्ता गुणा-
लक्षधिका भवन्ति निर्दोषता स्यात्तुष्टता च तेषाम्” ।
रम्भायाश्च स्तम्भे जलाधिकयुक्तत्वात् शैत्याधिक्य-
युक्तपलत्वाञ्जतयात्वम् “कदली कदली करमः करमः
करिराजकरः करिराजकरः” प्रसन्नरा० । अत्र द्वितीय
कदलीपदम् शैत्यादिगुणयोगात् गौणमिति सा० द० सम-
र्थितम् “ऐकान्तशैत्यात्कदलीविशेषाः” कुमा० । २ वैजय-
न्त्यामुकदल्याकारपत्ररूपस्त्रवत्त्वात् तथात्वम् अत-
एव माघे कदल्याः कामवैजयन्तीत्वेनौत्प्रेक्षणम् तदीया-
कारसास्यात् यथा । “जगद्वशीकर्तुमिमाः अस्व प्रभा-
वनीके तत्रैव जयन्तीः । इत्यस्य तेने कदलीर्मध्वीः प्र-
वनी केतनवैजयन्ती” भाषः । “म्रीडाशैलः कनककदलावहन
प्रेक्षणीयः” “यास्त्यलूः सरसकदलीस्तम्भगौरश्चलत्वम्” मेघ०
स्वार्थे कन् रम्भाद्वे दौ । “अभ्युत्सस्तद्विकारवन्रा-
जिह्वैः” भाषः । ३ हस्तिपताकायां हारा० । “कद-
लिका कामकारिणः” काद० । ४ मृगभेदे “कदलीमृगमो-
कानि जगृष्यामादृशानि च । कामोजः प्राहिणोत्तमैः”
भा० स० ४७ अ० “मोकानि अजिनानि” नीलक० । तेन
तस्य कम्बोजदेशस्यत्वं गम्यते तस्य च कदलीस्तम्भवदभ-
ङ्गुरपादकत्वात्तथात्वम् । कदल्याः फलं पुष्पं वा अणु
तस्य लुप् लुपि स्त्रीप्रत्ययस्यापि लुक् । कदल तत्फले
न० । “प्रनसे कदलं कदले च हतं हते च लवण लवणे च
दधि” वैद्यकम् । “कदली लवनी घात्री” इत्यादौ तु उपचारात्
तत्फलपरता । संघे खण्ड च । कदलीखण्डतत्संघे न० ।

कदलीकन्द पु० ईत० । रम्भामूले तद्गुणाश्च भावप्र० उक्ता
यथा “शीतलः कदलीकन्दो वल्यः केश्योऽम्बुपित्तजित् ।
वज्रिहृद्दाहहारी च मधुरो रुचिकारकः” । “कन्दः
कदल्यादलितो नितान्तं संखेदितो हिङ्गु हतेन राडः।
उद्धूतः सैन्धवेण नाथ मरीचसंस्पर्कत एष रुच्यः”
कन्दलीकुसुम न० ईत० । (मोचा) कदलीपुष्पे । “कद-
ल्याः कुसुमं स्निग्धं मधुरं त्वरं गुरु । वातपित्तहरं शीतं
रक्तपित्तव्यप्रणुत्” भावप्र० तद्गुणा उक्ताः । कदलीपुष्प-
रम्भापुष्पादयोषत्व न०

कदलीदण्ड पु० ईत० । (थोड) ख्याते कदलीस्तम्भस्थे
पदार्थे “कृत्तः खिन्नः सखिलविहृतः कृत्तत-उः प्रभिद्यः